

عزل "امیرکبیر" از صدارت ناصرالدین شاه بر اثر بدگویی دیگران علیه او (1268ق)

امیرکبیر که پس از ورود ناصر الدین شاه به تهران، به عنوان صدراعظم برگزیده شده بود، در ابتدا بکارگیری القاب و تعارفات بی‌معنا را در نامه‌های اداری حذف کرد.

امیرکبیر که پس از ورود ناصر الدین شاه به تهران، به عنوان صدراعظم برگزیده شده بود، در ابتدا بکارگیری القاب و تعارفات بی‌معنا را در نامه‌های اداری حذف کرد. اخذ رشوه را ممنوع نمود و جلوی اختیارات بی‌حد و حساب و نامشروع درباریان را گرفت. برای متعادل کردن دخل و خرج مملکت، بر بیشتر وظایف و مستمری‌های که اشخاص با نفوذ مانند شاهزادگان و امیرای لشکر، بدون استحقاق از خزانه‌های دولت دریافت می‌کردند، خط بطلان کشید. اخذ مالیات‌ها را بر اساس صحیحی قرار داد چنان که در اندک مدتی، خزانه‌های خالی مملکت از درآمد مالیات پُر شد. بر گسترش کشاورزی همت ورزید و مدرسه‌های عالی دارالفنون را تأسیس کرد. امیرکبیر هم‌چنین دست سفیران روس و انگلیس را از دخالت در امور داخلی ایران کوتاه ساخت و بست نشستن در محل سفارت آنان را ممنوع اعلام نمود. لیاقت و تدبیر و طهارت اخلاق امیرکبیر موجب وحشت درباریان ناپاک و حسودان شد و شاه بی‌تجربه را با دسیسه‌ها و تحریکات فراوان به عزل و تشویق کردند. سرانجام بر اثر دسیسه‌های فراوان اطرافیان به ویژه مهد علیا مادر ناصرالدین شاه، امیرکبیر از صدارت عزل شد و میرزا آقاخان نوری به جای وی به صدارت عظمی رسید.